

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

66. gadagājums

2023. gada 13. februāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2023/C 54/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
--------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2023/C 54/02	Apvienotās lietas C-40/20 un C-173/20: Tiesas (sestā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AQ, BO, CP (C-40/20), AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ (C-173/20)/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Darbs uz noteiktu laiku – Direktīva 1999/70/EK – Pamatnolīgums – Diskriminācijas aizlieguma princips – Pasākumi, kuru mērķis ir novērst secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu – Darba attiecības uz noteiktu laiku publiskajā sektorā – Universitāšu pētnieki)	2
2023/C 54/03	Lieta C-125/20: Tiesas (sestā palāta) 2022. gada 22. decembra spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste (Valsts pienākumu neizpilde – Vide – Direktīva 2008/50/EK – Gaisa kvalitāte – 13. panta 1. punkts – XI pielikums – Sistemātiska un turpināta slāpekļa dioksīda (NO ₂) robežlielumu pārsniegšana noteiktās Spānijas zonās un aglomerācijās – 23. panta 1. punkts – XV pielikums – “Pēc iespējas īsāks” pārsniegšanas laiks – Attiecīgi pasākumi)	3

2023/C 54/04	Lieta C-470/20: Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (<i>Riigikohus</i> (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AS <i>Veejaam</i> , OÜ <i>Espo</i> /AS <i>Elering</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Valsts atbalsts – Atbalsts atjaunīgajai enerģijai – Pamatnostādes par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014. – 2020. gadam – Pēc darba saistībā ar attiecīgo projektu uzsākšanas pieprasītā atbalsta stimulējošā ietekme – LESD 108. panta 3. punkts – Paziņošanas pienākums – Paziņošanas pienākuma pārkāpuma sekas)	4
2023/C 54/05	Lieta C-530/20: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. decembra spriedums (Latvijas Republikas Satversmes tiesas lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “EUROAPTIEKA” (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Cilvēkiem paredzētas zāles – Direktīva 2001/83/EK – 86. panta 1. punkts – Jēdziens “zāļu reklāma” – 87. panta 3. punkts – Zāļu racionāla izmantošana – 90. pants – Aizliegtas reklāmas daļas – Nekompensējami bezrecepšu zāļu reklāma – Ar cenu pamatota reklāma – Īpašu piedāvājumu reklāma – Pārdošanas komplektā reklāma – Aizliegums)	5
2023/C 54/06	Lieta C-61/21: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. decembra spriedums (<i>Cour administrative d'appel de Versailles</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – JP/ <i>Ministre de la Transition écologique, Premier ministre</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Direktīvas 80/779/EEK, 85/203/EEK, 96/62/EK, 1999/30/EK un 2008/50/EK – Gaisa kvalitāte – Mikrodaļiņām (PM ₁₀) un slāpekļa dioksīdam (NO _x) noteiktie robežlielumi – Pārniegums – Gaisa kvalitātes plāni – Kaitējums, kas privātpersonai esot nodarīts ar gaisa pasliktināšanos šo robežlielumu pārsniegšanas dēļ – Attiecīgās dalībvalsts atbildība – Šīs atbildības iestāšanās nosacījumi – Prasība, lai ar pārkāpto Savienības tiesību normu aizskartajām privātpersonām tiktu piešķirtas tiesības – Neesamība)	6
2023/C 54/07	Lieta C-83/21: Tiesas (otrā palāta) 2022. gada 22. decembra spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd/Agenzia delle Entrate (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Iekšējais tirgus – LESD 114. panta 2. punkts – Noteikumu par nodokļiem izslēgšana – Direktīva 2000/31/EK – Informācijas sabiedrības pakalpojumi – Elektroniskā tirdzniecība – Nekustamā īpašuma starpniecības telemātiskais portāls – 1. panta 5. punkta a) apakšpunkts – “Nodokļu aplikšanas jomas” izslēgšana – Direktīva 2006/123/EK – Pakalpojumi iekšējā tirgū – 2. panta 3. punkts – “Nodokļu jomas” izslēgšana – Direktīva (ES) 2015/1535 – 1. panta 1. punkta e) un f) apakšpunkts – Jēdzieni “noteikumi par pakalpojumiem” un “tehniskie noteikumi” – Pienākums nekustamo īpašumu starpniecības pakalpojumu sniedzējiem savākt un nodot nodokļu administrācijai informāciju par īres līgumiem un ieturēt ienākumu gūšanas vietā nodokli no veiktajiem maksājumiem – Pienākums pakalpojumu sniedzējiem, kuriem Itālijā nav pastāvīga uzņēmuma, iecelt pārstāvi nodokļu jautājumos – LESD 56. pants – Ierobežojošs raksturs – Likumīgs mērķis – Pienākuma iecelt pārstāvi nodokļu jautājumos nesamērīgums – LESD 267. panta trešā daļa – Valsts tiesas, kuras nolēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem nevar pārsūdzēt, prerogatīvas)	7
2023/C 54/08	Lieta C-88/21: Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (<i>Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas</i> (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmai</i> /Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēma (SIS II) – Lēmums 2007/533/TI – Brīdinājums par meklēšanā esošu priekšmetu – 38. pants – Brīdinājuma mērķi – Konfiscēšana vai izmantošana par pierādījumu kriminālprocesā – 39. pants – Rīcība, pamatojoties uz brīdinājumu – Saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem veikti pasākumi – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts pienākums aizliegt reģistrēt transportlīdzekļus, par ko SIS II ir ievadīti brīdinājumi)	8
2023/C 54/09	Lieta C-115/21 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 22. decembra spriedums – <i>Oriol Junqueras i Vies</i> /Eiropas Parlaments (Apelācija – Institucionālās tiesības – Eiropas Parlamenta locekļi – Nosacījuma par tiesībām tikt ievēlētām zaudēšana pēc notiesāšanas krimināllietā – Paziņojums par Eiropas Parlamenta deputāta amata vietas atbrīvošanos – Pieprasījums steidzami uzņemties iniciatīvu, lai apstiprinātu Eiropas Parlamenta deputāta imunitāti – Atcelšanas prasība – Nepieņemamība)	8

2023/C 54/10	Apvienotās lietas C-148/21 un C-184/21: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. decembra spriedums (<i>Tribunal d'arrondissement de Luxembourg</i> (Luksemburga), <i>Tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles</i> (Beļģija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Christian Louboutin/Amazon Europe Core Sàrl</i> (C-148/21), <i>Amazon EU Sàrl</i> (C-148/21), <i>Amazon Services Europe Sàrl</i> (C-148/21), <i>Amazon.com Inc.</i> (C-184/21), <i>Amazon Services LLC</i> (C-184/21) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (ES) 2017/1001 – 9. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Tiesības, ko piešķir Eiropas Savienības preču zīme – Izmantošanas jēdziens – Interneta veikala, kurā iekļauta tiešsaistes tirdzniecības vieta, operators – Sludinājumi, ko šajā tirdzniecības vietā publicējušas trešās personas – pārdevēji, kuri šajos sludinājumos izmanto citas personas preču zīmei identisku apzīmējumu attiecībā uz precēm, kas ir identiskas precēm, attiecībā uz kurām tā ir reģistrēta – Šī apzīmējuma kā minētā operatora komercpaziņojuma neatņemamas sastāvdaļas uztvere – Sludinājumu noformējums, kas neļauj skaidri nošķirt minētā operatora piedāvājumus no šo trešo personu – pārdevēju piedāvājumiem)	9
2023/C 54/11	Lieta C-237/21: Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. decembra spriedums (<i>Oberlandesgericht München</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tiesvedība, kurā tiek lūgts izdot S.M. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības pilsonība – LESD 18. un 21. pants – Dalībvalstij adresēts trešās valsts lūgums izdot Savienības pilsoni, kurš ir citas dalībvalsts pilsonis un ir izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos pirmajā no šīm dalībvalstīm – Lūgums, kas iesniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu – Izdošanas aizliegums, kas piemērojams tikai attiecīgās valsts pilsoņiem – Brīvas pārvietošanās ierobežojums – Attaisnojums, kas balstīts uz nesodāmības novēršanu – Samērīgums)	10
2023/C 54/12	Lieta C-311/21: Tiesas (otrā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (<i>Bundesarbeitsgericht</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>CM/TimePartner Personalmanagement GmbH</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodarbinātība un sociālā politika – Pagaidu darbs – Direktīva 2008/104/EK – 5. pants – Vienlīdzīgas attieksmes princips – Nepieciešamība atkāpes no šī principa gadījumā nodrošināt pagaidu darba aģentūru darbinieku vispārējo aizsardzību – Kopīgums, kurā paredzēta mazāka darba samaksa nekā darbiniekiem, kurus tieši nodarbina lietotāju uzņēmums – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā – Pārbaude tiesā)	11
2023/C 54/13	Lieta C-366/21 P: Tiesas (otrā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums – <i>Maxime Picard</i> /Eiropas Komisija (Apelācija – Civildienests – Līgumdarbinieki – Pensija – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi – 2014. gada reforma – Regula (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 – Šo Civildienesta noteikumu XIII pielikums – 21. panta otrā daļa un 22. panta 1. punkta otrā daļa – Pārejas pasākumi attiecībā uz pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējo likmi un pensionēšanās vecumu – Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība – Pielikums – 1. panta 1. punkts – Šo pārejas pasākumu piemērošana pēc analogijas citiem darbiniekiem, kas bija nodarbināti 2013. gada 31. decembrī – Jauna līgumdarbinieka līguma parakstīšana – Nelabvēlīgs akts – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā)	12
2023/C 54/14	Lieta C-577/21: Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (<i>Sofiyiski gradski sad</i> (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>LM, NO/HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Obligātā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu – Direktīva 2009/103/EK – 3. panta ceturtdaļa – Jēdziens “miesas bojājumi” – Obligātās apdrošināšanas segums – Ceļu satiksmes negadījums – Pasažiera nāve – Nepilngadīgo bērnu tiesības uz atlīdzību – Nemantisks kaitējums – Bērna ciešanas, kas radušās viņa vecāka nāves dēļ pēc šī negadījuma – Atlīdzība vienīgi patoloģiska kaitējuma veselībai gadījumā) . . .	13
2023/C 54/15	Apvienotās lietas C-753/21 un C-754/21: Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (<i>Cour de cassation</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Instrubel NV/Montana Management Inc.</i> , <i>BNP Paribas Securities Services</i> (C-753/21), un <i>Montana Management Inc./Heerema Zwiijndrecht BV, BNP Paribas Securities Services</i> (C-754/21) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Regula (EK) Nr. 1210/2003 – Īpaši ierobežojumi attiecībā uz ekonomikas un finanšu sakariem ar Irāku – 4. pants – Ar bijušā prezidenta Sadama Huseina režīmu saistīto fizisko un juridisko personu, iestāžu un organizāciju īpašumā esošo līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – 6. pants – Līdzekļu nodošana Irākas Attīstības fonda funkciju pārņemtajām struktūrām – Īpašumtiesības uz iesaldētajiem līdzekļiem un saimnieciskajiem resursiem)	13

2023/C 54/16	Lieta C-23/22: Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (<i>Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)</i> (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA/Autoridade Tributária e Aduaneira</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Valsts atbalsts – Regula (ES) Nr. 651/2014 – Atsevišķu ar iekšējo tirgu saderīgu atbalsta kategoriju atbrīvojums – Pamatnostādnes par reģionālo valsts atbalstu – Piemērošanas joma – Izslēgtās jomas – Zvejniecības un akvakultūras nozare – Lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozare – Jēdziens “lauksaimniecības produkti” – Regula (ES) Nr. 1379/2013 – Zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgā organizācija – I pielikums – Zvejas un akvakultūras produktu pārstrādes darbība – Sālīta, saldēta un atmišķēta menca)	14
2023/C 54/17	Lieta C-559/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 19. augustā <i>Vtesse Harlow Ltd</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 14. jūnija spriedumu lietā T-64/22 <i>Vtesse Harlow/Komisija</i>	15
2023/C 54/18	Lieta C-762/22: Prasība, kas celta 2022. gada 15. decembrī – Eiropas Komisija/Latvijas Republika	15
2023/C 54/19	Lieta C-769/22: Prasība, kas celta 2022. gada 19. decembrī — Eiropas Komisija/Ungārija	16
2023/C 54/20	Lieta C-773/22: Prasība, kas celta 2022. gada 20. decembrī – Eiropas Komisija/Slovākijas Republika	17
Vispārējā tiesa		
2023/C 54/21	Lieta T-720/21: Vispārējās tiesas 2022. gada 6. decembra rīkojums – <i>G.J. Riedel/EUIPO – BrewDog (“Punk”)</i> (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Iebildumu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	19
2023/C 54/22	Lieta T-775/22: Prasība, kas celta 2022. gada 12. decembrī – TJ un citi/Padome	19
2023/C 54/23	Lieta T-795/22: Prasība, kas celta 2022. gada 20. decembrī – TV un TW/Padome	20
2023/C 54/24	Lieta T-796/22: Prasība, kas celta 2022. gada 21. decembrī – <i>Drinks Prod/EUIPO – Coolike-Regnery (“VIVIASEPT”)</i>	21
2023/C 54/25	Lieta T-800/22: Prasība, kas celta 2022. gada 22. decembrī – <i>Palírna U Zeleného stromu/EUIPO – Bacardi (“B42V”)</i>	21
2023/C 54/26	Lieta T-801/22: Prasība, kas celta 2022. gada 23. decembrī – <i>3M/EUIPO</i> (Divu spilgti dzeltenu svītru ar sudrabaini pelēku svītru starp tām attēlojums)	22
2023/C 54/27	Lieta T-802/22: Prasība, kas celta 2022. gada 28. decembrī – <i>ExxonMobil Producing Netherlands un Mobil Erdgas-Erdöl/Padome</i>	23
2023/C 54/28	Lieta T-1/23: Prasība, kas celta 2023. gada 4. janvārī – <i>Enmacc/Komisija</i>	24

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2023/C 54/01)

Jaunākā publikācija

OV C 45, 6.2.2023.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 35, 30.1.2023.

OV C 24, 23.1.2023.

OV C 15, 16.1.2023.

OV C 7, 9.1.2023.

OV C 482, 19.12.2022.

OV C 472, 12.12.2022.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (sestā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – AQ, BO, CP (C-40/20), AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ (C-173/20)/Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

(Apvienotās lietas C-40/20 un C-173/20) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Sociālā politika – Darbs uz noteiktu laiku – Direktīva 1999/70/EK – Pamatnolīgums – Diskriminācijas aizlieguma princips – Pasākumi, kuru mērķis ir novērst secīgu uz noteiktu laiku noslēgtu darba līgumu ļaunprātīgu izmantošanu – Darba attiecības uz noteiktu laiku publiskajā sektorā – Universitāšu pētnieki)

(2023/C 54/02)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāji: AQ, BO, CP (C-40/20), AZ, BY, CX, DW, EV, FU, GJ (C-173/20)

Atbildētāji: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca – MIUR, Università degli studi di Perugia

Piedaloties: Federazione Lavoratori della Conoscenza Cgil, Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Cipur – Coordinamento Intersedi Professori Universitari di Ruolo, Anief – Associazione Professionale e Sindacale (C-40/20), HS, IR, JQ, KP, LO, MN, NM, OZ, PK, QJ, RI, SH, TG, UF, WE, XC, YD (C-173/20)

Rezolutīvā daļa

- 1) 1999. gada 18. martā noslēgtā pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Padomes Direktīvas 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku pielikumā, 5. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru universitātēm ir atļauts noslēgt ar pētniekiem uz noteiktu laiku noslēgtus trīs gadus ilgus darba līgumus, kurus var pagarināt ne vairāk kā par diviem gadiem, nepakļaujot to noslēgšanu vai pagarināšanu prasībai par objektīviem iemesliem, kas ir saistīti ar pagaidu vai ārkārtas vajadzību esamību, lai apmierinātu attiecīgās universitātes parastās un pastāvīgās vajadzības.
- 2) 1999. gada 18. martā noslēgtā pamatnolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Direktīvas 1999/70 pielikumā, 5. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā darba līgumu, ko var noslēgt tas pats pētnieks, tostarp ar dažādām universitātēm un institūtiem, kopējais ilgums ir noteikts divpadsmit gadi, pat ja tie nav secīgi.

- 3) 1999. gada 18. martā noslēgtā pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Direktīvas 1999/70 pielikumā, 4. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā ar konkrētiem nosacījumiem ir paredzēta iespēja stabilizēt to publisko pētniecības struktūru pētnieku nodarbinātību, kuras ir noslēgušas darba līgumu uz noteiktu laiku, bet kurā šī iespēja ir liegta universitāšu pētniekiem, kuri noslēguši līgumu uz noteiktu laiku.
- 4) 1999. gada 18. martā noslēgtā pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Direktīvas 1999/70 pielikumā, 4. klauzula ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru, atkāpjoties, pirmkārt, no vispārējā noteikuma, kas piemērojams visiem valsts un privātiem darba ņēmējiem un saskaņā ar kuru, sākot no 2018. gada, maksimālais ilgums attiecībā, kas noslēgtas uz noteiktu laiku, ir noteikts 24 mēneši, ieskaitot pagarinājumus un atjaunojumus, kā arī, otrkārt, no noteikuma, kas piemērojams valsts pārvaldes darbiniekiem un saskaņā ar kuru šāda veida attiecību izmantošana tiek pakļauta nosacījumam par to, ka pastāv pagaidu un ārkārtas vajadzības, ļauj universitātēm slēgt ar pētniekiem darba līgumus uz noteiktu laiku, kuru ilgums ir trīs gadi un kuri ir pagarināmi uz augstākais diviem gadiem, neparedzot ne to noslēgšanai, ne pagarināšanai nekādu nosacījumu par universitātes pagaidu vai ārkārtas vajadzību pastāvēšanu, un kas arī ļauj pēc piecu gadu perioda beigām ar to pašu personu vai citām personām noslēgt citu tāda paša veida līgumu uz noteiktu laiku, lai apmierinātu tās pašas mācību un pētniecības darba vajadzības, kas ir saistītas ar iepriekšējo līgumu.
- 5) 1999. gada 18. martā noslēgtā pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ir ietverts Direktīvas 1999/70 pielikumā, 4. klauzulas 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru pētniekiem, kas noslēguši līgumu uz nenoteiktu laiku, ir iespēja, ja viņi ir ieguvuši valsts zinātnisko habilitāciju, iziet īpašu novērtēšanas procedūru viņu iekļaušanai asociēto profesoru sarakstā, savukārt šī iespēja ir liegta pētniekiem, kuri ir noslēguši cita veida līgumu uz noteiktu laiku, tostarp tad, ja arī viņi ir ieguvuši valsts zinātnisko habilitāciju, gadījumos, kad šie pēdējie veic tādu pašu profesionālo darbību un sniedz studentiem tādus pašus izglītošanas pakalpojumus kā pētnieki, kuri ir noslēguši līgumu uz nenoteiktu laiku.

(¹) OV C 161, 11.5.2020.
OV C 19, 18.1.2021.

Tiesas (sestā palāta) 2022. gada 22. decembra spriedums – Eiropas Komisija/Spānijas Karaliste

(Lieta C-125/20) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde – Vide – Direktīva 2008/50/EK – Gaisa kvalitāte – 13. panta 1. punkts – XI pielikums – Sistemātiska un turpināta slāpekļa dioksīda (NO₂) robežlielumu pārsniegšana noteiktās Spānijas zonās un aglomerācijās – 23. panta 1. punkts – XV pielikums – “Pēc iespējas īsāks” pārsniegšanas laiks – Attiecīgi pasākumi)

(2023/C 54/03)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji A. C. Becker, M. Jauregui Gómez un M. Noll-Ehlers, vēlāk M. Jauregui Gómez un M. Noll-Ehlers un visbeidzot M. Noll-Ehlers un E. Sanfrutos Cano)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste (pārstāvji: sākotnēji S. Jiménez García un M. J. Ruiz Sánchez, vēlāk M. J. Ruiz Sánchez)

Rezolutīvā daļa

1) Spānijas Karaliste:

- nenodrošinādama, ka sistemātiski un turpināti netiek pārsniegts, pirmkārt, ikgadējais slāpekļa dioksīda (NO₂) robežlielums laikposmā no 2010. līdz 2018. gadam, ieskaitot, zonās ES 0901 *Area de Barcelona* un ES 1301 *Madrid*, kā arī no 2010. līdz 2017. gadam, ieskaitot, zonā ES 0902 *Vallès – Baix Llobregat* un, otrkārt, NO₂ stundas robežlielums laikposmā no 2010. līdz 2018. gadam, ieskaitot, zonā ES 1301 *Madrid*, nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai 13. panta 1. punktu un XI pielikumu, un

— no 2010. gada 11. jūnija neveikdama attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka tiek ievēroti NO₂ robežlielumi zonās ES 0901 *Àrea de Barcelona*, ES 0902 *Vallès – Baix Llobregat* un ES 1301 Madride, nav izpildījusi pienākumus, kas tai ir saskaņā ar šīs direktīvas 23. panta 1. punktu kopsakarā ar tās XV pielikumu, un it īpaši pienākumu nodrošināt, ka gaisa kvalitātes plānos ir paredzēti attiecīgi pasākumi, lai šo robežlielumu pārsniegšanas laiks būtu pēc iespējas īsāks.

- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Spānijas Karaliste sedz savus un atlīdzina deviņas desmitās daļas no Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumiem.
- 4) Eiropas Komisija sedz vienu desmito daļu no saviem tiesāšanās izdevumiem pati.

(¹) OV C 175, 25.5.2020.

Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (*Riigikohus* (Igaunija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *AS Veejaam, OÜ* *Espo*/*AS Elering*

(Lieta C-470/20) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Valsts atbalsts – Atbalsts atjaunīgajai enerģijai – Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014. – 2020. gadam – Pēc darba saistībā ar attiecīgo projektu uzsākšanas pieprasītā atbalsta stimulējošā ietekme – LESD 108. panta 3. punkts – Paziņošanas pienākums – Paziņošanas pienākuma pārkāpuma sekas)

(2023/C 54/04)

Tiesvedības valoda – igauņu

Iesniedzējtiesa

Riigikohus

Pamatlietas puses

Prasītājas: *AS Veejaam, OÜ* *Espo*

Atbildētāja: *AS Elering*

Rezolutīvā daļa

- 1) Pamatnostādņu par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam 49. un 50. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tiem nav pretrunā valsts tiesiskais regulējums, ar kuru ir izveidota atbalsta shēma atjaunīgajai enerģijai, kas atbalsta pieteikuma iesniedzējam tā izmaksu ļauj saņemt pat tad, ja pieteikums ir iesniegts pēc attiecīgā projekta īstenošanas darbu uzsākšanas.

- 2) Pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.– 2020. gadam

ir jāinterpretē tādējādi, ka

valsts atbalstam var būt stimulējoša ietekme, ja attiecīgā atbalsta neizmaksas gadījumā ieguldījums – ko saimnieciskās darbības subjekts ir veicis, lai panāktu atbilstību vides atļaujas saņemšanas nosacījumu grozījumiem, jo minētā atļauja ir nepieciešama šī saimnieciskās darbības subjekta darbībai, – droši vien nebūtu veikts.

- 3) Padomes Regulas (ES) 2015/1589 (2015. gada 13. jūlijs), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai, 1. panta b) un c) punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

pastāvoša atbalsta shēma, kuras saderība ar iekšējo tirgu ir konstatēta ar Eiropas Komisijas lēmumu, ir jā kvalificē kā “jauns atbalsts” šīs regulas 1. panta c) punkta izpratnē, ja šo shēmu piemēro pēc datuma, ko attiecīgā dalībvalsts bija norādījusi Komisijai kā minētās shēmas piemērošanas beigu datumu atbalsta novērtēšanas procedūrā, kuras noslēgumā pieņemts minētais lēmums.

- 4) LESD 108. panta 3. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tas neliedz apmierināt saimnieciskās darbības subjekta pieteikumu – kurā ir lūgta tāda valsts atbalsta izmaksa, kas īstenots, neievērojot šajā tiesību normā paredzēto paziņošanas pienākumu, pirmkārt, par laikposmu pirms Komisijas lēmuma, ar kuru tika konstatēta minētā atbalsta saderība ar iekšējo tirgu, un, otrkārt, ja minētais saimnieciskās darbības subjekts ir pieprasījis atbalstu brīdī, kad tas bija nelikumīgs, jo nebija paziņots šai iestādei, kaut arī ieguldījums, ar ko bija saistīts šis atbalsts, bija veikts brīdī, kad atbalsts bija likumīgs, jo tā saderība ar iekšējo tirgu bija konstatēta ar Komisijas lēmumu –, ar nosacījumu, ka abās šajās situācijās atbalsta saņēmējs samaksā procentus par eventuāli saņemtajām summām attiecībā uz laikposmu, kurā atbalsts tiek uzskatīts par nelikumīgu.

(¹) OV C 433, 14.12.2020.

**Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. decembra spriedums (Latvijas Republikas Satversmes tiesas lūgums
sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “EUROAPTIEKA”**

(Lieta C-530/20) (¹)

**(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Cilvēkiem paredzētas zāles – Direktīva 2001/83/EK – 86. panta
1. punkts – Jēdziens “zāļu reklāma” – 87. panta 3. punkts – Zāļu racionāla izmantošana – 90. pants –
Aizliegtas reklāmas daļas – Nekompensējamu bezrecepšu zāļu reklāma – Ar cenu pamatota reklāma –
Īpašu piedāvājumu reklāma – Pārdošanas komplektā reklāma – Aizliegums)**

(2023/C 54/05)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Satversmes tiesa

Pamatlietas puses

Prasītāja: SIA “EUROAPTIEKA”

Piedaloties: Ministru kabinetam

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvu 2004/27/EK, 86. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tādas informācijas izplatīšana, kas rosina iegādāties zāles, pamatojot zāļu iegādes nepieciešamību ar zāļu cenu, izsludinot īpašu izpārdošanu vai sniedzot paziņojumu, ka minētās zāles tiek pārdotas komplektā ar citām zālēm, tajā skaitā par pazeminātu cenu, vai citām precēm, ietilpst jēdzienā “zāļu reklāma” šīs tiesību normas izpratnē arī tad, ja šī informācija attiecas nevis uz konkrētām zālēm, bet uz zālēm vispār.

2) Direktīvas 2001/83, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2004/27, 87. panta 3. punkts un 90. pants

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tiem nav pretrunā tāda valsts tiesību norma, ar ko ir aizliegts nekompensējamu bezrecepšu zāļu reklāmā iedzīvotājiem iekļaut informāciju, ar kuru tiek rosināta zāļu iegāde, pamatojot šādas iegādes nepieciešamību ar šo zāļu cenu, izsludinot īpašu izpārdošanu vai sniedzot paziņojumu, ka zāles tiek pārdotas komplektā ar citām zālēm, tajā skaitā par pazeminātu cenu, vai citām precēm.

⁽¹⁾ OV C 443, 21.12.2020.

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. decembra spriedums (*Cour administrative d'appel de Versailles* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – JP/*Ministre de la Transition écologique, Premier ministre*

(Lieta C-61/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Vide – Direktīvas 80/779/EEK, 85/203/EEK, 96/62/EK, 1999/30/EK un 2008/50/EK – Gaisa kvalitāte – Mikrodaļiņām (PM₁₀) un slāpekļa dioksīdam (NO₂) noteiktie robežlielumi – Pārnsiegums – Gaisa kvalitātes plāni – Kaitējums, kas privātpersonai esot nodarīts ar gaisa pasliktināšanos šo robežlielumu pārsniegšanas dēļ – Attiecīgās dalībvalsts atbildība – Šīs atbildības iestāšanās nosacījumi – Prasība, lai ar pārkāpto Savienības tiesību normu aizskartajām privātpersonām tiktu piešķirtas tiesības – Neesamība)

(2023/C 54/06)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative d'appel de Versailles

Pamatlietas puses

Prasītājs: JP

Atbildētājs: *Ministre de la Transition écologique, Premier ministre*

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 80/779/EEK (1980. gada 15. jūlijs) par gaisa kvalitātes robežvērtībām un sēra dioksīda un suspendēto daļiņu orientējošām vērtībām 3. un 7. pants, Padomes Direktīvas 85/203/EEK (1985. gada 7. marts) par gaisa kvalitātes normām attiecībā uz slāpekļa dioksīdu 3. un 7. pants, Padomes Direktīvas 96/62/EK (1996. gada 27. septembris) par apkārtējā gaisa kvalitātes novērtēšanu un pārvaldību 7. un 8. pants, Padomes Direktīvas 1999/30/EK (1999. gada 22. aprīlis) par robežvērtību noteikšanu sēra dioksīda, slāpekļa dioksīda un slāpekļa oksīdu, makrodaļiņu un svina koncentrācijai apkārtējā gaisā 4. panta 1. punkts un 5. panta 1. punkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/50/EK (2008. gada 21. maijs) par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai 13. panta 1. punkts un 23. panta 1. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

ar tiem netiek radītas individuālas tiesības privātpersonām, kuras varētu tām piešķirt tiesības uz zaudējumu atlīdzību attiecībā pret dalībvalsti, pamatojoties uz principu par valsts atbildību par zaudējumiem, kas ir nodarīti privātpersonām ar Savienības tiesību pārkāpumiem, kuros tā ir vainojama.

⁽¹⁾ OV C 128, 12.4.2021.

Tiesas (otrā palāta) 2022. gada 22. decembra spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd/Agenzia delle Entrate

(Lieta C-83/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Iekšējais tirgus – LESD 114. panta 2. punkts – Noteikumu par nodokļiem izslēgšana – Direktīva 2000/31/EK – Informācijas sabiedrības pakalpojumi – Elektroniskā tirdzniecība – Nekustamā īpašuma starpniecības telemātiskais portāls – 1. panta 5. punkta a) apakšpunkts – “Nodokļu aplikšanas jomas” izslēgšana – Direktīva 2006/123/EK – Pakalpojumi iekšējā tirgū – 2. panta 3. punkts – “Nodokļu jomas” izslēgšana – Direktīva (ES) 2015/1535 – 1. panta 1. punkta e) un f) apakšpunkts – Jēdzieni “noteikumi par pakalpojumiem” un “tehniskie noteikumi” – Pienākums nekustamo īpašumu starpniecības pakalpojumu sniedzējiem savākt un nodot nodokļu administrācijai informāciju par īres līgumiem un ieturēt ienākumu gūšanas vietā nodokli no veiktajiem maksājumiem – Pienākums pakalpojumu sniedzējiem, kuriem Itālijā nav pastāvīga uzņēmuma, iecelt pārstāvi nodokļu jautājumos – LESD 56. pants – Ierobežojošs raksturs – Likumīgs mērķis – Pienākuma iecelt pārstāvi nodokļu jautājumos nesamērīgums – LESD 267. panta trešā daļa – Valsts tiesas, kuras nolēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem nevar pārsūdzēt, prerogatīvas)

(2023/C 54/07)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājas: Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd

Atbildētāja: Agenzia delle Entrate

Piedaloties: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Federazione delle Associazioni Italiane Alberghi e Turismo (Federalberghi), Renting Services Group Srls, Coordinamento delle Associazioni e dei Comitati di tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e dei consumatori (Codacons)

Rezolutīvā daļa

1) LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka

- pirmkārt, tam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā noteikts, ka nekustamā īpašuma starpniecības pakalpojumu sniedzējiem neatkarīgi no to reģistrācijas vietas un starpniecības veida attiecībā uz īres līgumiem, kas noslēgti uz laiku līdz 30 dienām un attiecas uz nekustamo īpašumu, kurš atrodas šīs dalībvalsts teritorijā, ir pienākums vākt un pēc tam paziņot valsts nodokļu iestādēm datus par īres līgumiem, kas noslēgti ar to starpniecību, un, ja šie pakalpojumu sniedzēji ir iekasējuši attiecīgās īres maksas vai maksājumus vai ir iesaistījušies to iekasēšanā, tiem ir pienākums ieturēt nodokli ienākuma gūšanas vietā, kas maksājams no īrnieku maksājumiem izīrētājiem, un ieskaitīt to attiecīgās dalībvalsts Valsts kasē;
- otrkārt, tam ir pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā noteikts, ka nekustamā īpašuma starpniecības pakalpojumu sniedzējiem attiecībā uz īres līgumiem, kas noslēgti uz laiku līdz 30 dienām un attiecas uz nekustamo īpašumu, kurš atrodas šīs dalībvalsts teritorijā, ja šie pakalpojumu sniedzēji ir iekasējuši attiecīgo īres maksu vai maksājumus vai ir iesaistījušies to iekasēšanā un tie ir rezidenti vai ir reģistrēti tādas dalībvalsts teritorijā, kura nav nodokļa maksāšanas dalībvalsts, ir jāieceļ pārstāvis nodokļu jautājumos, kas ir nodokļa maksāšanas dalībvalsts rezidents vai ir tajā reģistrēts.

2) LESD 267. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja kāda no pamatlietas pusēm izvirza Savienības tiesību interpretācijas jautājumu, vienīgi valsts tiesai ir jānosaka un jāformulē Tiesai iesniedzamie jautājumi un lietas dalībnieki nevar uzspiest vai mainīt to saturu.

⁽¹⁾ OV C 182, 10.5.2021.

Tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (*Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuva) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Reģionu apygardos administracinio teismo Kauno rūmai/Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija*

(Lieta C-88/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēma (SIS II) – Lēmums 2007/533/TI – Brīdinājums par meklēšanā esošu priekšmetu – 38. pants – Brīdinājuma mērķi – Konfiscēšana vai izmantošana par pierādījumu kriminālprocesā – 39. pants – Rīcība, pamatojoties uz brīdinājumu – Saskaņā ar dalībvalstu tiesību aktiem veikti pasākumi – Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts pienākums aizliegt reģistrēt transportlīdzekļus, par ko SIS II ir ievadīti brīdinājumi)

(2023/C 54/08)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: Reģionu apygardos administracinio teismo Kauno rūmai

Atbildētāja: Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Rezolutīvā daļa

Padomes Lēmuma 2007/533/TI (2007. gada 12. jūnijs) par otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmas (SIS II) izveidi, darbību un izmantošanu 39. pants kopsakarā ar 38. panta 1. punktu

ir jāinterpretē tādējādi, ka

- tajā nav paredzēts vispārējs aizliegums reģistrēt mehānisko transportlīdzekļi, par kuru otrās paaudzes Šengenas Informācijas sistēmā (SIS II) ir ievadīts aktuāls brīdinājums;
- ar to izpildītājai dalībvalstij nav prasīts paredzēt vispārējus noteikumus, ar kuriem tiktu aizliegtas citas darbības saistībā ar atrasto priekšmetu, nevis tās, kas ļauj sasniegt šī 38. panta 1. punktā noteiktos mērķus;
- tas neliedz šai dalībvalstij ieviest atkāpes no vispārēja aizlieguma reģistrēt šādu transportlīdzekļi.

⁽¹⁾ OV C 163, 3.5.2021.

Tiesas (ceturtā palāta) 2022. gada 22. decembra spriedums – *Oriol Junqueras i Vies*/Eiropas Parlaments

(Lieta C-115/21 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Institucionālās tiesības – Eiropas Parlamenta locekļi – Nosacījuma par tiesībām tikt ievēlētām zaudēšana pēc notiesāšanas krimināllietā – Paziņojums par Eiropas Parlamenta deputāta amata vietas atbrīvošanos – Pieprasījums steidzami uzņemties iniciatīvu, lai apstiprinātu Eiropas Parlamenta deputāta imunitāti – Atcelšanas prasība – Nepieņemamība)

(2023/C 54/09)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Oriol Junqueras i Vies* (pārstāvji: M. Marsal i Ferret un A. Van den Eynde Adroer, abogados)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments (pārstāvji: N. Görlitz un J.-C. Puffer)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Oriol Junqueras i Vies sedz savus, kā arī atlīdzina Parlamenta tiesāšanās izdevumus.
- 3) Spānijas Karaliste savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

⁽¹⁾ OV C 163, 3.5.2021.

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. decembra spriedums (*Tribunal d'arrondissement de Luxembourg* (Luksemburga), *Tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles* (Beļģija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Christian Louboutin/Amazon Europe Core Sàrl* (C-148/21), *Amazon EU Sàrl* (C-148/21), *Amazon Services Europe Sàrl* (C-148/21), *Amazon.com Inc.* (C-184/21), *Amazon Services LLC* (C-184/21)

(Apvienotās lietas C-148/21 un C-184/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (ES) 2017/1001 – 9. panta 2. punkta a) apakšpunkts – Tiesības, ko piešķir Eiropas Savienības preču zīme – Izmantošanas jēdziens – Interneta veikala, kurā iekļauta tiešsaistes tirdzniecības vieta, operators – Sludinājumi, ko šajā tirdzniecības vietā publicējušas trešās personas – pārdevēji, kuri šajos sludinājumos izmanto citas personas preču zīmei identisku apzīmējumu attiecībā uz precēm, kas ir identiskas precēm, attiecībā uz kurām tā ir reģistrēta – Šī apzīmējuma kā minētā operatora komercpaziņojuma neatņemamas sastāvdaļas uztvere – Sludinājumu noformējums, kas neļauj skaidri nošķirt minētā operatora piedāvājumus no šo trešo personu – pārdevēju piedāvājumiem)

(2023/C 54/10)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesas

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg, Tribunal de l'entreprise francophone de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Christian Louboutin*

Atbildētājas: *Amazon Europe Core Sàrl* (C-148/21), *Amazon EU Sàrl* (C-148/21), *Amazon Services Europe Sàrl* (C-148/21), *Amazon.com Inc.* (C-184/21), *Amazon Services LLC* (C-184/21)

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi 9. panta 2. punkta a) apakšpunkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

var uzskatīt, ka tāda interneta veikala operators, kurā līdzās paša pārdošanas piedāvājumiem ir iekļauta tiešsaistes tirdzniecības vieta, pats izmanto apzīmējumu, kurš ir identisks citas personas Eiropas Savienības preču zīmei, attiecībā uz precēm, kas ir identiskas tām, attiecībā uz kurām šī preču zīme ir reģistrēta, ja trešās personas-pārdevēji bez minētās preču zīmes īpašnieka piekrišanas piedāvā ar šo apzīmējumu aptvertās preces pārdošanai šajā tirdzniecības vietā, ja samērā informēts un uzmanīgs šīs vietas lietotājs saskata saikni starp šī operatora pakalpojumiem un attiecīgo apzīmējumu, kas tā ir it īpaši tad, ja, ņemot vērā visus attiecīgo situāciju raksturojošos elementus, šādam lietotājam varētu rasties iespaids, ka minētais operators ir tas, kurš savā vārdā un uz sava rēķina pats pārdod ar minēto apzīmējumu aptvertās preces. Šajā ziņā ir nozīme tam, ka šis operators savā vietnē izmanto publicēto piedāvājumu vienveidīgu noformējumu, vienlaicīgi izvietojot sludinājumus saistībā ar precēm, kuras tas pārdod savā vārdā un uz sava rēķina, un sludinājumus, kas attiecas uz trešo personu-pārdevēju minētajā tirdzniecības vietā piedāvātajām precēm, ka tas norāda savu atpazīstamā izplatītāja logotipu visos šajos sludinājumos un ka tas piedāvā trešajām personām-pārdevējiem ar attiecīgo apzīmējumu aptverto preču tirdzniecībā papildu pakalpojumus, kuri tostarp ietver šo preču uzglabāšanu un nosūtīšanu.

⁽¹⁾ OV C 189, 17.5.2021.
OV C 217, 7.6.2021.

Tiesas (virspalāta) 2022. gada 22. decembra spriedums (Oberlandesgericht München (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Tiesvedība, kurā tiek lūgts izdot S.M.

(Lieta C-237/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Eiropas Savienības pilsonība – LESD 18. un 21. pants – Dalībvalstij adresēts trešās valsts lūgums izdot Savienības pilsoni, kurš ir citas dalībvalsts pilsonis un ir izmantojis savas tiesības uz brīvu pārvietošanos pirmajā no šīm dalībvalstīm – Lūgums, kas iesniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu – Izdošanas aizliegums, kas piemērojams tikai attiecīgās valsts pilsoņiem – Brīvas pārvietošanās ierobežojums – Attaisnojums, kas balstīts uz nesodāmības novēršanu – Samērīgums)

(2023/C 54/11)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht München

Pamatlietas puses

Prasītājs: S.M.

Piedaloties: Generalstaatsanwaltschaft München

Rezolutīvā daļa

LESD 18. un 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka

- ar šiem pantiem dalībvalstij – kurai ir iesniegts trešās valsts izdošanas lūgums, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu citas dalībvalsts pilsonim, kurš pastāvīgi dzīvo pirmajā dalībvalstī, kuras iekšējās tiesībās ir aizliegts ārpus Eiropas Savienības izdot tikai savus pilsoņus un ir paredzēta iespēja, ka šis sods tiek izpildīts tās teritorijā ar nosacījumu, ka tam piekrīt šī trešā valsts, – tiek prasīts aktīvi censties saņemt trešās valsts, kas izdevusi izdošanas lūgumu, piekrišanu, izmantojot visus sadarbības un palīdzības mehānismus krimināltiesību jomā, kuri tai ir pieejami tās attiecībās ar šo trešo valsti;
- ja šāda piekrišana netiek saņemta, tie pieļauj, ka šādos apstākļos minētā pirmā dalībvalsts veic šī Savienības pilsoņa izdošanu atbilstoši pienākumiem, kas tai noteikti saskaņā ar starptautisku konvenciju, ja vien izdošana neaizskar Eiropas Savienības Pamattiesību hartā garantētās tiesības.

⁽¹⁾ OV C 297, 26.7.2021.

Tiesas (otrā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (*Bundesarbeitsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *CM/TimePartner Personalmanagement GmbH*

(Lieta C-311/21) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodarbinātība un sociālā politika – Pagaidu darbs – Direktīva 2008/104/EK – 5. pants – Vienlīdzīgas attieksmes princips – Nepieciešamība atkāpes no šī principa gadījumā nodrošināt pagaidu darba aģentūru darbinieku vispārējo aizsardzību – Kopīgums, kurā paredzēta mazāka darba samaksa nekā darbiniekiem, kurus tieši nodarbina lietotājumzņēmums – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā – Pārbaude tiesā)

(2023/C 54/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: CM

Atbildētāja: *TimePartner Personalmanagement GmbH*

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2008/104/EK (2008. gada 19. novembris) par pagaidu darba aģentūrām 5. panta 3. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

šajā tiesību normā, atsaucoties uz jēdzienu “pagaidu darba aģentūru darbinieku vispārējā aizsardzība”, nav prasīts ņemt vērā pagaidu darba aģentūras darbinieku aizsardzības līmeni, kas pārsniedz to, kāds darbiniekiem vispārīgi ir noteikts valsts tiesībās un Savienības tiesībās par darba un nodarbinātības pamata apstākļiem. Tomēr, ja sociālie partneri ar kopīguma palīdzību pieļauj atšķirīgu attieksmi darba un nodarbinātības pamata apstākļu jomā par sliktu pagaidu darba aģentūru darbiniekiem, šim kopīgumam, lai nodrošinātu attiecīgo pagaidu darba aģentūru darbinieku vispārējo aizsardzību, pēdējiem minētajiem ir jāpiešķir priekšrocības darba un nodarbinātības pamata apstākļu jomā, kas var kompensēt atšķirīgo attieksmi pret viņiem.

- 2) Direktīvas 2008/104 5. panta 3. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

pienākuma nodrošināt pagaidu darba aģentūru darbinieku vispārējo aizsardzību ievērošana ir jāvērtē konkrēti, saistībā ar noteiktu darba vietu salīdzinot darba un nodarbinātības pamata apstākļus, kas piemērojami darbiniekiem, kurus tieši nodarbina lietotājumzņēmums, ar apstākļiem, kas piemērojami pagaidu darba aģentūru darbiniekiem, lai tādējādi varētu noteikt, vai kompensējošās priekšrocības, kādas piešķirtas saistībā ar šiem pamata apstākļiem, ļauj atsvērt atšķirīgās attieksmes sekas.

- 3) Direktīvas 2008/104 5. panta 3. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

pienākums nodrošināt pagaidu darba aģentūru darbinieku vispārējo aizsardzību neprasa, lai attiecīgais pagaidu darba aģentūras darbinieks būtu saistīts ar pagaidu darba aģentūru ar darba līgumu uz nenoteiktu laiku.

4) Direktīvas 2008/104 5. panta 3. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

valsts likumdevējam nav pienākuma paredzēt priekšnoteikumus un kritērijus, kuru mērķis ir garantēt pagaidu darba aģentūru darbinieku vispārējo aizsardzību šīs tiesību normas izpratnē, ja attiecīgā dalībvalsts sociālajiem partneriem piešķir iespēju saglabāt vai noslēgt koplīgumus, ar ko tiek pieļauta atšķirīga attieksme darba un nodarbinātības pamata apstākļu jomā par sliktu pagaidu darba aģentūru darbiniekiem.

5) Direktīvas 2008/104 5. panta 3. punkts

ir jāinterpretē tādējādi, ka

koplīgumus, ar kuriem saskaņā ar šo tiesību normu ir pieļauta atšķirīga attieksme darba un nodarbinātības pamata apstākļu jomā par sliktu pagaidu darba aģentūru darbiniekiem, ir jāvar efektīvi pārbaudīt tiesā, lai noskaidrotu, vai sociālie partneri ievēro savu pienākumu nodrošināt šo darbinieku vispārējo aizsardzību.

⁽¹⁾ OV C 320, 9.8.2021.

Tiesas (otrā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums – Maxime Picard/Eiropas Komisija

(Lieta C-366/21 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Civildienests – Līgumdarbinieki – Pensija – Eiropas Savienības Civildienesta noteikumi – 2014. gada reforma – Regula (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 – Šo Civildienesta noteikumu XIII pielikums – 21. panta otrā daļa un 22. panta 1. punkta otrā daļa – Pārejas pasākumi attiecībā uz pensijas tiesību uzkrājuma ikgadējo likmi un pensionēšanās vecumu – Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtība – Pielikums – 1. panta 1. punkts – Šo pārejas pasākumu piemērošana pēc analogijas citiem darbiniekiem, kas bija nodarbināti 2013. gada 31. decembrī – Jauna līgumdarbinieka līguma parakstīšana – Nelabvēlīgs akts – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā)

(2023/C 54/13)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Maxime Picard (pārstāvis: S. Orlandi, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara un B. Mongin)

Rezolutīvā daļa

1) Atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2021. gada 24. marta spriedumu *Picard/Komisija* (T-769/16, EU:T:2021:153), kas tika labots ar 2021. gada 16. aprīļa rīkojumu *Picard/Komisija* (T-769/16, EU:T:2021:200).

2) Atcelt Eiropas Komisijas Atalgojuma un individuālo tiesību biroja (PMO) Pensiju sektora administratora 2016. gada 4. janvāra atbildi, kā arī Komisijas Cilvēkresursu ģenerāldirekcijas E direkcijas direktora 2016. gada 25. jūlija lēmumu, ar kuru ir noraidīta Maxime Picard 2016. gada 4. aprīļa sūdzība par šo atbildi.

- 3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina *Maxime Picard* tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas tiesvedību un tiesvedību pirmajā instancē.

(¹) OV C 357, 6.9.2021.

Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (*Sofiyski gradski sad* (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – LM, NO/HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

(Lieta C-577/21) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Obligātā civiltiesiskās atbildības apdrošināšana saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu – Direktīva 2009/103/EK – 3. panta ceturtā daļa – Jēdziens “miesas bojājumi” – Obligātās apdrošināšanas segums – Ceļu satiksmes negadījums – Pasažiera nāve – Nepilngadīgo bērnu tiesības uz atlīdzību – Nemantisks kaitējums – Bērna ciešanas, kas radušās viņa vecāka nāves dēļ pēc šī negadījuma – Atlīdzība vienīgi patoloģiska kaitējuma veselībai gadījumā)

(2023/C 54/14)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski gradski sad

Pamatlietas puses

Prasītājas: LM, NO

Atbildētāja: HUK-COBURG-Allgemeine Versicherung AG

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/103/EK (2009. gada 16. septembris) par civiltiesiskās atbildības apdrošināšanu saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu un kontroli saistībā ar pienākumu apdrošināt šādu atbildību 3. panta ceturtā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tai nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru civiltiesiskās atbildības apdrošinātājs atlīdzību saistībā ar mehānisko transportlīdzekļu izmantošanu par ceļu satiksmes negadījumā cietušo tuvākajiem ģimenes locekļiem nodarīto nemantisko kaitējumu izmaksā ar nosacījumu, ka šis kaitējums šiem tuviem ģimenes locekļiem ir izraisījis patoloģisku kaitējumu veselībai.

(¹) OV C 513, 20.12.2021.

Tiesas (astotā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (*Cour de cassation* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Instrubel NV/Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services (C-753/21), un Montana Management Inc./Heerema Zwiijndrecht BV, BNP Paribas Securities Services (C-754/21)

(Apvienotās lietas C-753/21 un C-754/21) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Regula (EK) Nr. 1210/2003 – Īpaši ierobežojumi attiecībā uz ekonomikas un finanšu sakariem ar Irāku – 4. pants – Ar bijušā prezidenta *Sadama Huseina* režīmu saistīto fizisko un juridisko personu, iestāžu un organizāciju īpašumā esošo līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – 6. pants – Līdzekļu nodošana Irākas Attīstības fonda funkciju pārņemšanajām struktūrām – Īpašumtiesības uz iesaldētajiem līdzekļiem un saimnieciskajiem resursiem)

(2023/C 54/15)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājas: Instrubel NV (C-753/21) un Montana Management Inc. (C-754/21)

Atbildētājas: Montana Management Inc., BNP Paribas Securities Services (C-753/21), Heerema Zwiijndrecht BV un BNP Paribas Securities Services (C-754/21)

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Regulas (EK) Nr. 1210/2003 (2003. gada 7. jūlijs) par konkrētiem īpašiem ierobežojumiem attiecībā uz ekonomikas un finanšu sakariem ar Irāku un par Regulas (EK) Nr. 2465/96 atcelšanu, kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar Padomes 2013. gada 31. janvāra Regulu (ES) Nr. 85/2013

ir jāinterpretē tādējādi, ka

- 2) iesaldētie līdzekļi un saimnieciskie resursi līdz lēmumam par to nodošanu Irākas Attīstības fonda funkciju pārņemošajām struktūrām paliek to fizisko un juridisko personu, iestāžu un organizāciju īpašumā, kuras saistītas ar bijušā prezidenta Sadama Huseina režīmu un uz kurām attiecas iesaldēšana.

⁽¹⁾ OV C 95, 28.2.2022.

Tiesas (desmitā palāta) 2022. gada 15. decembra spriedums (Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-23/22) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Valsts atbalsts – Regula (ES) Nr. 651/2014 – Atsevišķu ar iekšējo tirgu saderīgu atbalsta kategoriju atbrīvojums – Pamatnostādnes par reģionālo valsts atbalstu – Piemērošanas joma – Izslēgtās jomas – Zvejniecības un akvakultūras nozare – Lauksaimniecības produktu pārstrādes un tirdzniecības nozare – Jēdziens “lauksaimniecības produkti” – Regula (ES) Nr. 1379/2013 – Zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgā organizācija – I pielikums – Zvejas un akvakultūras produktu pārstrādes darbība – Sālīta, saldēta un atmiešķēta menca)

(2023/C 54/16)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Caxamar – Comércio e Indústria de Bacalhau SA

Atbildētāja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Rezolutīvā daļa

Komisijas Regulas (ES) Nr. 651/2014 (2014. gada 17. jūnijs), ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot [LESD] 107. un 108. pantu, 1. pants un 2. panta 10. un 11. punkts, kā arī Reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2014.–2020. gadam, kas lasītas kopsakarā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1379/2013 (2013. gada 11. decembris) par zvejas un akvakultūras produktu tirgu kopīgo organizāciju un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1184/2006 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 104/2000, 2. pantu un 5. panta a) un d) punktu, kā arī I pielikumu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tāda zvejas un akvakultūras produktu pārstrādes darbība kā sālītas mencas, saldētas mencas un atmieksšķētas mencas ražošana ir uzskatāma nevis par lauksaimniecības produktu pārstrādes darbību, kura no Regulas Nr. 651/2014 darbības jomas ir izslēgta saskaņā ar šīs regulas 1. panta 3. punkta c) apakšpunktu, bet gan par darbību, kura ietilpst zvejniecības un akvakultūras nozarē un kura no minētās regulas piemērošanas jomas ir izslēgta saskaņā ar tās 1. panta 3. punkta a) apakšpunktu.

(¹) OV C 165, 19.4.2022.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 19. augustā Vtesse Harlow Ltd iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 14. jūnija spriedumu lietā T-64/22 Vtesse Harlow/Komisija

(Lieta C-559/22 P)

(2023/C 54/17)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Vtesse Harlow Ltd (pārstāvis: H. Mercer, KC)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Ar 2022. gada 19. decembra rīkojumu Tiesa (astotā palāta) nolēma apelācijas sūdzību noraidīt kā acīmredzami nepamatotu un nosprieda, ka Vtesse Harlow Ltd sedz savus tiesāšanas izdevumus pati.

Prasība, kas celta 2022. gada 15. decembrī – Eiropas Komisija/Latvijas Republika

(Lieta C-762/22)

(2023/C 54/18)

Tiesvedības valoda – latviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – R. Tricot un I. Rubene)

Atbildētāja: Latvijas Republika

Prasījumi

- konstatēt, ka, vēlākais līdz 2018. gada 6. februārim, nepieņemot visus normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai pilnībā izpildītu Padomes Direktīvas 2013/59/Euratom (2013. gada 5. decembris), ar ko nosaka drošības pamatstandartus aizsardzībai pret jonizējošā starojuma radītajiem draudiem un atceļ Direktīvu 89/618/Euratom, Direktīvu 90/641/Euratom, Direktīvu 96/29/Euratom, Direktīvu 97/43/Euratom un Direktīvu 2003/122/Euratom (¹) prasības, vai katrā ziņā nepaziņojot šos noteikumus Komisijai, Latvijas Republika nav izpildījusi savus minētās direktīvas 106. pantā paredzētos pienākumus;
- piespriest Latvijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Direktīvas 2013/59/Euratom 106. pantu dalībvalstīm bija jāpieņem un jāpublicē normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2018. gada 6. februārim. Dalībvalstīm bija arī jāpaziņo Komisijai savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas minētā direktīva.

Tā kā Latvijas Republika nav pieņēmusi vai katrā ziņā nav paziņojusi Komisijai visus transponēšanas pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Direktīvas prasības, Komisija 2022. gada 29. septembrī nolēma vērsties Tiesā, lai saskaņā ar LESD 258. panta otro daļu konstatētu, ka Latvijas Republika nav izpildījusi savus minētās direktīvas 106. pantā paredzētos pienākumus.

(¹) OV 2014, L 13, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2022. gada 19. decembrī — Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-769/22)

(2023/C 54/19)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: V. Di Bucci, K. Talabér-Ritz, L. Malferrari, J. Tomkin)

Atbildētāja: Ungārija

Prasītājas prasījumi

atzīt, ka, pieņemot *a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni szigorúbb fellépésről, valamint a gyermekek védelme érdekében egyes törvények módosításáról* szóló 2021. évi LXXIX. törvény (2021. gada Likums LXXIX par stingrākiem pasākumiem pret pedofilijas noziegumu izdarītājiem un par grozījumiem vairākos likumos bērnu aizsardzībai), Ungārija nav izpildījusi Savienības tiesībās paredzētos pienākumus, proti:

(1)

- nosakot nepilngadīgajiem aizliegumu piekļūt saturam, kas popularizē vai atspoguļo dzimumidentitātes neatbilstību bioloģiskajam dzimumam, dzimuma maiņu vai homoseksualitāti, Ungārija ir pārkāpusi Direktīvas 2000/31/EK par elektronisko tirdzniecību (¹) 3. panta 2. punktu, Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (²) 16. un 19. pantu, Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1., 7., 11. un 21. pantu;
- nosakot nepilngadīgajiem aizliegumu piekļūt reklāmai, kas popularizē vai atspoguļo dzimumidentitātes neatbilstību bioloģiskajam dzimumam, dzimuma maiņu vai homoseksualitāti, Ungārija ir pārkāpusi Direktīvas 2010/13/ES par audiovizuālo mediju pakalpojumiem (³) 9. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktu, Direktīvas 2000/31/EK par elektronisko tirdzniecību 3. panta 2. punktu, Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū 16. un 19. pantu, Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1., 7., 11. un 21. pantu;
- nosakot lineārus mediju pakalpojumus sniedzošajiem mediju pakalpojumu sniedzējiem pienākumu klasificēt V kategorijā visas programmas, kuru būtiskais elements ir dzimumidentitātes neatbilstības bioloģiskajam dzimumam, dzimuma maiņas vai homoseksualitātes popularizēšana vai atspoguļošana, un līdz ar to tās pārraidīt tikai laikā no plkst. 22.00 līdz plkst. 5.00; un izslēdzot iespēju šādas programmas klasificēt par sabiedrības interesēm atbilstošu saturu vai par sociālo reklāmu, Ungārija ir pārkāpusi Direktīvas 2010/13/ES par audiovizuālo mediju pakalpojumiem 6.a panta 1. punktu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1., 7., 11. un 21. pantu;
- nosakot Ungārijas Mediju padomei (*Médiatanács*) pienākumu lūgt dalībvalstij, kuras jurisdikcijā ir mediju pakalpojumu sniedzējs, veikt efektīvus pasākumus un rīkoties, lai izbeigtu Mediju padomes konstatētos pārkāpumus, Ungārija ir pārkāpusi Direktīvas 2010/13/ES par audiovizuālo mediju pakalpojumiem 2. pantu un 3. panta 1. punktu;

— nosakot ar seksuālo kultūru, dzimumdzīvi, dzimumorientāciju un dzimumattīstību saistīto profesiju pārstāvjiem aizliegumu censties popularizēt dzimumidentitātes neatbilstību bioloģiskajam dzimumam, dzimuma maiņu vai homoseksualitāti, Ungārija ir pārkāpusi Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū 16. un 19. pantu, Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. pantu un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1., 7., 11. un 21. pantu;

(2) pieņemot 1. punktā minētās tiesību normas, Ungārija ir pārkāpusi Līguma par Eiropas Savienību 2. pantu.

(3) nosakot struktūrai, kurai ir tieša piekļuve reģistrētajiem datiem, pienākumu ar piekļuves tiesībām apveltīto personu rīcībā nodot reģistrētos tādu personu datus, kuras ir izdarījušas pret nepilngadīgu personu dzimumneaizskaramību un tikumību vērstus noziedzīgus nodarījumus, Ungārija ir pārkāpusi Vispārīgās datu aizsardzības regulas (ES) 2016/679 10. pantu, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 8. panta 2. punktu;

(4) piespīst Ungārijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

2021. gada 15. jūnija Ungārijas parlaments pieņēma *a pedofil bűnelkövetőkkel szembeni szigorúbb fellépéssről, valamint a gyermekek védelme érdekében egyes törvények módosításáról szóló 2021. évi LXXIX. törvény* (2021. gada Likums LXXIX par stingrākiem pasākumiem pret pedofilijas noziegumu izdarītājiem un par grozījumiem vairākos likumos bērnu aizsardzībai), kas stājās spēkā 2021. gada 8. jūlijā. Ar šo likumu ir izdarīti grozījumu virknē tiesību normu, kuras attiecas tostarp uz mediju pakalpojumiem, reklāmu, elektronisko tirdzniecību un izglītību. Ar šiem grozījumiem tiek noteikta virkne aizliegumu un ierobežojumu saistībā ar dzimumidentitātes neatbilstības bioloģiskajam dzimumam, dzimuma maiņas vai homoseksualitātes popularizēšanu vai atspoguļošanu.

2021. gada 15. jūlijā Komisija pret Ungāriju uzsāka pārkāpuma procedūru saistībā ar 2021. gada Likumu LXXIX.

Uzskatīdama Ungārijas sniegto atbildi par neapmierinošu, Komisija sāka nākamo pārkāpuma procedūras posmu un 2021. gada 2. decembrī nosūtīja Ungārijai argumentētu atzinumu.

Uzskatīdama, ka arī atbilde uz argumentēto atzinumu ir neapmierinoša, Komisija nolēma vērsties Tiesā ar prasību atzīt, ka Ungārija nav izpildījusi pienākumus, kas ir paredzēti Direktīvas 2010/13/ES par audiovizuālo mediju pakalpojumiem 2. pantā, 3. panta 1. punktā, 6.a panta 1. punktā un 9. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā, Direktīvas 2000/31/EK par elektronisko tirdzniecību 3. panta 2. punktā, Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū 16. un 19. pantā, Vispārīgās datu aizsardzības regulas (ES) 2016/679 10. pantā, Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. pantā, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 1. un 7. pantā, 8. panta 2. punktā, 11. un 21. pantā, kā arī Līguma par Eiropas Savienību 2. pantā.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2000/31/EK (2000. gada 8. jūnijs) par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (OV 2000, L 178, 1. lpp.).

(²) OV 2006, L 376, 36. lpp.

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2010/13/ES (2010. gada 10. marts), par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu (OV 2010, L 95, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2022. gada 20. decembrī – Eiropas Komisija/Slovākijas Republika

(Lieta C-773/22)

(2023/C 54/20)

Tiesvedības valoda – slovāku

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: L. Armati, R. Lindenthal un M. Mataija)

Atbildētāja: Slovākijas Republika

Prasījumi

- atzīt, ka, netransponējusi pareizi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu ⁽¹⁾ 2. panta 3. punktu, 6. panta pirmās daļas b) punktu, 7. panta 4. punktu, 14. panta 1. un 4. punktu, 35. panta 3. punkts, 41. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 42. panta 2. punkta a), c), f) un j) apakšpunktu, 50. panta 1. punktu kopsakarā ar VII pielikuma 1. punkta d) apakšpunktu, kā arī 55.a panta 2. punktu, Slovērijas Republika nav izpildījusi šajās direktīvas tiesību normās paredzētos pienākumus;
- piespriest Slovērijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2005/36/EK transponēšanai beidzās 2007. gada 20. oktobrī, bet Direktīvas 2013/55/ES ⁽²⁾, ar ko groza Direktīvu 2005/36/EK, transponēšanai – 2016. gada 18. janvārī. Slovērijas Republika nav pareizi transponējusi vai vispār nav transponējusi Direktīvas 2005/36/EK 2. panta 3. punktu, 6. panta pirmās daļas b) punktu, 7. panta 4. punktu, 14. panta 1. un 4. punktu, 35. panta 3. punkts, 41. panta 1. punkta c) apakšpunktu, 42. panta 2. punktu, 50. panta 1. punktu kopsakarā ar VII pielikuma 1. punkta d) apakšpunktu, kā arī 55.a panta 2. punktu.

⁽¹⁾ OV 2005, L 255, 22. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/55/ES (2013. gada 20. novembris), ar ko groza Direktīvu 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu un Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot lekšējā tirgus informācijas sistēmu (OV 2013, L 354, 132. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2022. gada 6. decembra rīkojums – G.J. Riedel/EUIPO – BrewDog (“Punk”)

(Lieta T-720/21) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Iebildumu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)

(2023/C 54/21)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: G.J. Riedel GmbH (Kufsteina, Austrija) (pārstāvis: D. Terheggen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: I. Harrington un D. Gāja)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: BrewDog plc (Elona, Apvienotā Karaliste)

Priekšmets

Ar savu prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 12. jūlija lēmumu lietā R 291/2020-1.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) G.J. Riedel GmbH sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OVC 11, 10.1.2022.

Prasība, kas celta 2022. gada 12. decembrī – TJ un citi/Padome

(Lieta T-775/22)

(2023/C 54/22)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: TJ un septiņi citi prasītāji (pārstāve: J. Janssen, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt un apmierināt šajā prasībā izvirzīto pamatu par atcelšanu;
- atcelt Padomes 2022. gada 6. oktobra Regulas (ES) 2022/1854 par ārkārtas intervenci augsto enerģijas cenu problēmas risināšanai III nodaļu ⁽¹⁾ (“apstrīdētā regula”);

- pakārtoti, atcelt apstrīdētās regulas 15. pantu, ciktāl tas ļauj 2022. gadā iekasēt solidaritātes iemaksu ar atpakaļejošu spēku; un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamats un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula ir nepareizi pieņemta, pamatojoties uz LESD 122. panta 1. punktu, un Padomei tā bija jāpieņem vienprātīgi pēc apspriešanās ar Eiropas Parlamentu un saskaņā ar īpašu likumdošanas procedūru, jo apstrīdētajā regulā ir ietverti fiskālie pasākumi.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētā regula pārkāpj tiesības uz īpašumu, kas noteiktas ECPAK Pirmā protokola 1. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantā, kā arī tādus Eiropas Savienības principus kā tiesiskuma un tiesiskās noteiktības principus, ciktāl apstrīdētā regula pieļauj piemērošanu ar atpakaļejošu spēku.

⁽¹⁾ OV 2022, L 261, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2022. gada 20. decembrī – TV un TW/Padome

(Lieta T-795/22)

(2023/C 54/23)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: TV un TW (pārstāvis: J. Janssen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt un apmierināt šajā prasībā izvirzīto pamatu par atcelšanu;
- atcelt Padomes 2022. gada 6. oktobra Regulas (ES) 2022/1854 par ārkārtas intervenci augsto enerģijas cenu problēmas risināšanai ⁽¹⁾ ("apstrīdētā regula") 15. pantu, ciktāl tas ļauj 2022. gadā iekasēt solidaritātes iemaksu ar atpakaļejošu spēku; un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamats un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītājas izvirza vienu pamatu, saskaņā ar kuru apstrīdētā regula pārkāpj tiesības uz īpašumu, kas noteiktas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas Pirmā protokola 1. pantā un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pantā, kā arī tādus Eiropas Savienības principus kā tiesiskuma un tiesiskās noteiktības principi, ciktāl apstrīdētā regula pieļauj piemērošanu ar atpakaļejošu spēku.

⁽¹⁾ OV 2022, L 261, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2022. gada 21. decembrī – *Drinks Prod*/EUIPO – *Coolike-Regnery* (“VIVIASEPT”)**(Lieta T-796/22)**

(2023/C 54/24)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Drinks Prod Srl (Pāntāšești, Rumānija) (pārstāvji: I. Speciac un V. Stănese, advokāti)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Coolike-Regnery GmbH (Bensheima, Vācija)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā**Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “VIVIASEPT” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 329 344**Process EUIPO: iebildumu process**Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2022. gada 29. septembra lēmums lietā R 488/2022-5***Prasījumi***Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:*

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- uzdot EUIPO turpināt reģistrācijas procedūru attiecībā uz Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 18 329 344 (“VIVIASEPT”) saistībā ar visām pieprasītajām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3. un 5. klasē.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 22. decembrī – *Palírna U Zeleného stromu*/EUIPO – *Bacardi* (“B42V”)**(Lieta T-800/22)**

(2023/C 54/25)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja: Palírna U Zeleného stromu a.s. (Ústí nad Labem, Čehijas Republika) (pārstāvis: J. Kindl, advokāts)**Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Bacardi & Co. Ltd (Meyrin, Šveice)***Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā*

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības preču zīmes “B42V” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 17 987 536

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2022. gada 3. oktobra lēmums lietā R 1240/2021-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- grozīt apstrīdēto lēmumu tā, lai
 - a. tiek atcelts Iebildumu nodaļas 2021. gada 20. maija lēmums Nr. B 3 077 353, ciktāl ar to ir apmierināti iebildumi, ko par strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu iesniegusi otra procesa Apelācijas padomē dalībiece; un
 - b. pilnībā noraidīt iebildumus, ko par strīdīgās preču zīmes reģistrācijas pieteikumu iesniegusi otra procesa Apelācijas padomē dalībiece;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Apelācijas padome (un Iebildumu nodaļa) ir pieļāvusi kļūdu, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 47. panta 2. un 3. punktu, izdarot secinājumu par agrākas preču zīmes Nr. 999 938 faktiskas izmantošanas esamību; pierādījumi, ko iesniegusi otra procesa Apelācijas padomē dalībiece, neļāva izdarīt secinājumus par faktisku izmantošanu nevienai no agrākajām preču zīmēm;
- Apelācijas padome (un Iebildumu nodaļa) ir pieļāvusi kļūdu, piemērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punktu, konstatējot līdzību starp attiecīgajām preču zīmēm; strīdīgā preču zīme un agrākās tiesības ir atšķirīgas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, 4. un 5. punktu.

Prasība, kas celta 2022. gada 23. decembrī – 3M/EUIPO (Divu spilgti dzeltenu svītru ar sudrabaini pelēku svītru starp tām attēlojums)

(Lieta T-801/22)

(2023/C 54/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: 3M Company (St. Paul, Minesota, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: T. de Haan un S. Vandezande, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes (Divu spilgti dzeltenu svītru ar sudrabaini pelēku svītru starp tām attēlojums) reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 16 438 962

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2022. gada 11. oktobra lēmums lietā R 1151/2018-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas prasītājai radušies procesā *EUIPO* Apelācijas pirmajā padomē.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2022. gada 28. decembrī – ExxonMobil Producing Netherlands un Mobil Erdgas-Erdöl/Padome

(Lieta T-802/22)

(2023/C 54/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *ExxonMobil Producing Netherlands BV* (Breda, Nīderlande), *Mobil Erdgas-Erdöl GmbH* (Hamburga, Vācija) (pārstāvji: O. Brouwer, W. Knibbeler un A. Pliego Selie, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes Regulas (ES) 2022/1854 (2022. gada 6. oktobris) par ārkārtas intervenci augsto enerģijas cenu problēmas risināšanai (⁽¹⁾) 14., 15. un 16. pantu, ciktāl šie noteikumi paredz solidaritātes iemaksas *EMPN* un *MEEG*, kas ir Savienības uzņēmumi un pastāvīgās pārstāvniecības, kas darbojas jēlnaftas, dabasgāzes, ogļu un naftas pārstrādes nozarēs;
- piespriest Padomei atlīdzināt prasītājām tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus, kas radušies personām, kuras iestājas lietā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota kompetences neesamība, ciktāl ar Regulas (ES) 2022/1854 14., 15. un 16. pantu tiek pārkāpts Līguma par Eiropas Savienību 4. panta 1. punktā un 5. panta 1. punktā noteiktais kompetences piešķiršanas princips.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota kompetences neesamība, ciktāl Līguma par Eiropas Savienības darbību 122. panta 1. punkts ietver nederīgu juridisko pamatu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Līgums, ciktāl ar Regulas (ES) 2022/1854 14., 15. un 16. pantu tiek pārkāpts vispārējais vienlīdzīgas attieksmes princips, kas noteikts arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Līgums, ciktāl ar Regulas (ES) 2022/1854 14., 15. un 16. pantu tiek pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka pārkāpts Līgums, ciktāl ar Regulas (ES) 2022/1854 14., 15. un 16. pantu tiek pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pants.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesību normas saistībā ar Līgumu piemērošanu, ciktāl ar Regulas (ES) 2022/1854 14., 15. un 16. pantu tiek pārkāpts vispārējais samērīguma princips, kas noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. panta 4. punktā; un
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesību normas, kas attiecas uz Līgumu piemērošanu, ciktāl ar Regulas (ES) 2022/1854 14., 15. un 16. pantu tiek pārkāpts vispārējais tiesiskās drošības princips un atpakaļejoša spēka neesamības prezumpcija.

(¹) OV 2022, L 261, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2023. gada 4. janvārī – Enmacc/Komisija

(Lieta T-1/23)

(2023/C 54/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Enmacc GmbH (Minhene, Vācija) (pārstāvji: A. von Bonin, A. Pliego Selie un T. van Helfteren, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto Komisijas 2022. gada 12. decembra lēmumu izsludināt uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus sarunu procedūrā bez paziņojuma par līgumu iepriekšējas publicēšanas, neuzaicināt prasītāju piedalīties konkursa procedūrā ENER/2022/NP/0041 un nepārprotami noraidīt prasītājas lūgumu tikt uzaicinātai piedalīties šajā konkursa procedūrā;
- pakārtoti, ciktāl apstrīdētais lēmums neatspoguļo Komisijas lēmumu uzsākt sarunu procedūru bez paziņojuma par līgumu iepriekšējas publicēšanas un neuzaicināt prasītāju piedalīties konkursa procedūrā ENER/2022/NP/0041, atcelt šo lēmumu; un
- piespriest Komisijai atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES, Euratom) 2018/1046 (2018. gada 18. jūlijs) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, ar kuru groza Regulas (ES) Nr. 1296/2013, (ES) Nr. 1301/2013, (ES) Nr. 1303/2013, (ES) Nr. 1304/2013, (ES) Nr. 1309/2013, (ES) Nr. 1316/2013, (ES) Nr. 223/2014, (ES) Nr. 283/2014 un Lēmumu Nr. 541/2014/ES un atceļ Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012, 164. panta 5. punkta f) apakšpunkts un I pielikuma 11.1. punkta c) apakšpunkts (¹).
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek pārkāpti pārskatāmības un vienlīdzīgas attieksmes principi.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā nebija norādīts pamatojums, pārkāpjot ES Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta trešo ievilkumu un LESD 296. panta 2. punktu.

(¹) OV 2018, L 193, 1. lpp.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV